

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 181/21
Luksemburg, 7 października 2021 r.

Uroczyste posiedzenie Trybunału Sprawiedliwości

Częściowe odnowienie składu i objęcie stanowiska przez dziewięciu nowych członków Trybunału Sprawiedliwości

Decyzjami przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z 2 września 2020 r., 19 lutego 2021 r., 21 kwietnia 2021 r., 2 czerwca 2021 r. i 7 lipca 2021 r. mandat na nową kadencję, trwającą od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r., otrzymało siedmioro sędziów Trybunału Sprawiedliwości: Koen Lenaerts, Lars Bay Larsen, Siniša Rodin, François Biltgen, Eugene Regan, Niilo Jääskinen i Küllike Jürimäe.

Decyzjami z 19 lutego 2021 r., 21 kwietnia 2021 r., 2 czerwca 2021 r. i 7 lipca 2021 r. na stanowiska sędziego Trybunału Sprawiedliwości, na kadencję trwającą od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r., powołani zostali: Maria Lourdes Arastey Sahún jako następczyni Rosario Silvy de Lapuerty, Zoltán Csehi jako następca Endrego Juhásza, Octavia Spineanu-Matei jako następczyni Camellii Toader, Miroslav Gavalec jako następca Daniela Šváby'ego oraz Dimitrios Gratsias jako następca Michaila Vilarasa.

Decyzjami przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z 19 lutego 2021 r., 21 kwietnia 2021 r. i 7 lipca 2021 r. mandat na nową kadencję, trwającą od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r., otrzymało troje rzeczników generalnych Trybunału Sprawiedliwości: Manuel Campos Sánchez-Bordona, Athanasios Rantos i Juliane Kokott.

Decyzjami z 21 kwietnia 2021 r., 7 lipca 2021 r. i 8 września 2021 r. na stanowiska rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości powołani zostali: na kadencję trwającą od 7 października 2021 r. do 6 października 2024 r. – Anthony Michael Collins jako następca Gerarda Hogana, a na kadencję trwającą od 7 października 2021 r. do 6 października 2027 r. – Laila Medina jako następczyni Henrika Saugmandsgaarda Øe, Nicholas Emiliou jako następca Michala Bobeka oraz Tamara Čapeta jako następczyni Evgenia Tancheva.

Z okazji ustąpienia ze stanowiska i pożegnania Rosario Silvy de Lapuerty, Michaila Vilarasa, Endrego Juhásza, Camellii Toader, Daniela Šváby'ego, Henrika Saugmandsgaarda Øe, Michala Bobeka, Evgenia Tancheva i Gerarda Hogana, a także z okazji złożenia ślubowania i objęcia stanowisk przez nowych członków instytucji, w siedzibie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odbędzie się w dniu dzisiejszym uroczyste posiedzenie.

Transmisja na żywo uroczystego posiedzenia rozpocznie się o godz. 17.30 na stronie dostępnej pod następującym linkiem: <http://c.connectedviews.com/01/LiveMeetings/cdi>

Prezentacja nowych członków

Maria Lourdes Arastey Sahún

Sędzia

Maria Lourdes Arastey Sahún urodziła się w 1959 r. w Tarragonie (Hiszpania). Studiowała na uniwersytecie w Barcelonie (Universitat de Barcelona, Hiszpania), w 1983 r. uzyskała dyplom

ukończenia studiów prawniczych, a w latach 1984–1985 odbyła szkolenie sędziowskie w szkole sądownictwa (Escuela Judicial, Hiszpania).

W latach 1985–1989 była sędzią sądu rejonowego w Sant Feliu de Llobregat (Juzgado de Distrito de Sant Feliu de Llobregat, Hiszpania) i w Barcelonie (Juzgado de Distrito de Barcelona, Hiszpania). Pracowała przez rok, w 1989 r., w sądzie pracy i ubezpieczeń społecznych w Barcelonie (Juzgado de lo Social nº 7 de Barcelona, Hiszpania), a następnie w izbie pracy i ubezpieczeń społecznych sądu najwyższego Katalonii (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, Hiszpania), w której zasiadała do 2009 r., kiedy to została mianowana sędzią sądu najwyższego (Tribunal Supremo, Hiszpania). W latach 2013–2021 orzekała również jako sędzia w sądzie administracyjnym Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) (Bruksela, Belgia).

Oprócz pracy w wymiarze sprawiedliwości M.L. Arastey Sahún zajmowała się także działalnością akademicką. W latach 1998–2008 pracowała jako profesor prawa pracy i ubezpieczeń społecznych na uniwersytecie w Barcelonie. Była także wykładowczynią w krajowych centrach studiów prawniczych, między innymi w Hiszpanii (regularnie), Bułgarii (2008) i Rumunii (2008), a także w szkole sądownictwa im. Jana Karola I Burbona dla Ameryki Centralnej i Karaibów (Escuela Judicial Juan Carlos I de Centroamérica y el Caribe, 2006). M.L. Arastey Sahún wykladała i uczestniczyła w konferencjach na wielu uniwersytetach. Zasiadała w licznych organach działających w szczególności w dziedzinach prawa Unii, kształcenia i sprawdzania kompetencji sędziów, a także alternatywnych metod rozwiązywania konfliktów.

M.L. Arastey Sahún została mianowana sędzią Trybunału Sprawiedliwości w dniu 7 października 2021 r.

Zoltán Csehi

Sędzia

Zoltán Csehi urodził się w 1965 r. w Budapeszcie (Węgry). W 1990 r. uzyskał dyplom ukończenia studiów prawniczych na uniwersytecie Loránda Eötvösa w Budapeszcie (Eötvös Loránd Tudományegyetem, Węgry), a w 1991 r. – dyplom Master of Laws na uniwersytecie Ruprechta i Karola w Heidelbergu (Ruprecht-Karls-Universität Heidelberg, Niemcy). Następnie odbył studia doktoranckie na wspomnianym uniwersytecie w Budapeszcie i w 2004 r. obronił pracę doktorską. W 1992 r. ukończył także historię sztuki na tymże uniwersytecie w Budapeszcie.

Został przyjęty do palestry w Budapeszcie i w latach 1995–2016 prowadził na Węgrzech praktykę adwokacką. W latach 2004–2016 oprócz wykonywania zawodu adwokata pełnił również rolę arbitra w stałym trybunale arbitrażowym rynków finansowych i kapitałowych (Pénz és Tőkepiaci Állandó Választottbíróság, Węgry) oraz arbitra ad hoc.

Z. Csehi zajmował się nauczaniem prawa na uniwersytecie w Budapeszcie, w latach 1991–2005 jako profesor uczelni, a następnie w latach 2005–2016 jako profesor. Nauczał także na katolickim uniwersytecie Pétera Pázmánya (Pázmány Péter Katolikus Egyetem, Węgry), w latach 2007–2013 jako kierownik katedry prawa handlowego, a od 2013 r. jako profesor. Objął następnie, na lata 2013–2016, stanowisko kierownika katedry prawa prywatnego i handlowego, w 2017 r. – profesora badawczego prawa prywatnego i handlowego, a w 2018 r. – kierownika katedry prawa cywilnego. Od 2013 r. był profesorem zaproszonym na katolickim uniwersytecie w Lyonie (université catholique de Lyon, Francja).

Z. Csehi został mianowany sędzią Sądu w dniu 13 kwietnia 2016 r., a od dnia 7 października 2021 r. jest sędzią Trybunału Sprawiedliwości.

Octavia Spineanu-Matei

Sędzia

Octavia Spineanu-Matei urodziła się w 1967 r. w Vălenii de Munte (Rumunia). W 1990 r. uzyskała dyplom ukończenia studiów prawniczych z wyróżnieniem na uniwersytecie Aleksandra Jana Cuzy w Jassach (Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, Rumunia), a w 1999 r. – tytuł doktora prawa w akademii policyjnej „Alexandru Ioan Cuza” (Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, Rumunia).

W 1991 r. rozpoczęła działalność zawodową jako sędzia sądu pierwszej instancji w Bukareszcie (Judecătoria sectorului 4 București, Rumunia), gdzie pracowała do 1996 r. W latach 1996–1999 była sędzią sądu okręgowego w Bukareszcie (Tribunalul București, Rumunia), a w latach 1997–1999 – jego prezes. W latach 1999–2005 orzekała jako sędzia w sądzie apelacyjnym w Bukareszcie (Curtea de Apel București, Rumunia), w tym w latach 1999–2003 jako prezes wydziału cywilnego, a następnie została mianowana, na lata 2006–2016, sędzią najwyższego sądu kasacyjnego i sprawiedliwości (Înalta Curte de Casație și Justiție, Rumunia).

W latach 2006–2016 O. Spineanu-Matei była członkiem zewnętrznym Wielkiej Izby Odwoławczej Europejskiego Urzędu Patentowego w Monachium (Niemcy).

Od 1997 r. zajmowała się także kształceniem rumuńskich sędziów i referendarzy jako wykładowczyni w krajowym instytucie sądownictwa (Institutul Național al Magistraturii, Rumunia). Była tam również członkinią rady naukowej, a w latach 2011–2016 – dyrektorką. Zasiadała też w zarządzie krajowej szkoły sekretarzy sądowych (Școala Națională de Grefieri, Rumunia). W latach 2012–2016 była członkinią rady szkoły doktoranckiej uniwersytetu w Bukareszcie (Universitatea din București, Rumunia). Jest współautorką opracowań oraz autorką licznych artykułów prawniczych, regularnie uczestniczy w krajowych i międzynarodowych konferencjach.

O. Spineanu-Matei została mianowana sędzią Sądu w dniu 19 września 2016 r. Zasiadała w nim przez pięć lat, po czym w dniu 7 października 2021 r. została mianowana sędzią Trybunału Sprawiedliwości.

Miroslav Gavalec

Sędzia

Miroslav Gavalec urodził się w 1961 r. w Zlinie (Czechosłowacja). Uzyskawszy dyplom inżyniera mechanika urządzeń termicznych i jądrowych na politechnice w Pradze (České vysoké učení technické v Praze, Czechosłowacja), pracował, w latach 1986–1991, na różnych stanowiskach w słowackiej elektrowni jądrowej.

Następnie zwrócił się w stronę nauk społecznych i w latach 1990–1995 studiował na uniwersytecie Komeńskiego w Bratysławie (Univerzita Komenského v Bratislave, Słowacja), gdzie w 1995 r. uzyskał dyplom magistra prawa. Na tym samym uniwersytecie odbył studia doktoranckie zakończone w 2010 r. uzyskaniem tytułu doktora prawa (PhD).

W 2001 r. został sędzią do spraw gospodarczych i rodzinnych oraz sędzią do spraw administracyjnych w sądzie pierwszej instancji w Bratysławie (Okresný súd Bratislava III, Słowacja). Orzekał w nim do 2005 r., gdy przeszedł do sądu najwyższego Republiki Słowackiej (Najvyšší súd Slovenskej republiky), w którym zasiadał najpierw jako sędzia izby administracyjnej, a od 2009 r. jako prezes pierwszego wydziału izby administracyjnej.

Oprócz pracy w wymiarze sprawiedliwości M. Gavalec zajmował się działalnością akademicką. W latach 2005–2011 był wykładowcą w instytucie nauk ekonomicznych i zarządzania w paneuropejskiej szkole wyższej (Paneurópska vysoká škola, Słowacja). W latach 2006–2014 był

także wykładowcą w instytucie prawa administracyjnego i prawa prywatnego na uniwersytecie paneuropejskim.

M. Gavalec był ponadto, w latach 2005–2020, członkiem Europejskiego Forum Sędziów na Rzecz Środowiska Naturalnego (EUFJE), a w latach 2006–2015 należał do Stowarzyszenia Europejskich Sędziów Administracyjnych.

M. Gavalec został mianowany sędzią Trybunału Sprawiedliwości w dniu 7 października 2021 r.

Dimitrios Gratsias

Sędzia

Dimitrios Gratsias urodził się w 1957 r. w Atenach (Grecja). W 1980 r. uzyskał dyplom magistra prawa na uniwersytecie narodowym im. Kapodistriasa w Atenach (Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon, Grecja), a w 1981 r. – dyplom studiów pomagisterskich w dziedzinie prawa publicznego [diplôme d'études approfondies (DEA) en droit public] na uniwersytecie w Paryżu (université Paris I, Panthéon-Sorbonne, Francja). Rok później w uniwersyteckim centrum studiów wspólnotowych i europejskich uniwersytetów w Paryżu (Centre universitaire d'études communautaires et européennes, Universités Paris I et II, Francja) uzyskał świadectwo ukończenia studiów z zakresu prawa wspólnotowego.

W 1985 r. D. Gratsias rozpoczął karierę zawodową w radzie stanu (Symvoulío tis Epikrateias, Grecja), gdzie pełnił urząd na stanowisku sędziego. Był w niej następnie mianowany na kolejne szczeble sędziowskie, odpowiednio, w 1992 r. i 2005 r. W czasie gdy pełnił wspomniane funkcje, w 1998 r. został on również mianowany na dwa lata (1998–1999) członkiem stowarzyszonym specjalnego sądu najwyższego (Anotato Eidiko Dikastirio, Grecja), a w 2006 r. zasiadał przez rok w specjalnym sądzie do spraw dyscyplinarnych (Eidiko Dikastirio Agogon Kakodikias, Grecja). W 2008 r. był członkiem wyższej rady sądownictwa administracyjnego (Anotato Dikastiko Symvoulío Dioikitikis Dikaiosisinis, Grecja). W roku sądowym 2009–2010 sprawował zaś funkcję inspektora sądownictwa administracyjnego.

W latach 1994–1996 D. Gratsias pracował w Trybunale Sprawiedliwości jako referendarz w gabinecie rzecznika generalnego Georgesa Cosmasa.

D. Gratsias był sędzią Sądu w okresie od 25 października 2010 r. do 6 października 2021 r. i pełnił urząd prezesa izby przez dwie kolejne kadencje, od 18 września 2013 r. do 30 września 2019 r. Sędzią Trybunału Sprawiedliwości jest od dnia 7 października 2021 r.

Anthony Michael Collins

Rzecznik generalny

Anthony Michael Collins urodził się w 1960 r. w New Haven (USA). W 1984 r. uzyskał dyplom ukończenia nauk prawnych w Trinity College Dublin (Irlandia), a w 1986 r. – dyplom Barrister-at-law w Honourable Society of King's Inns (Dublin).

W latach 1986–1990 i 1997–2003 prowadził praktykę w palestrze w Irlandii jako Barrister-at-law, a następnie w latach 2003–2013 – jako Senior Counsel. W latach 1990–1997 czasowo zaprzestał praktyki Barrister-at-law i podjął pracę w charakterze referendarza w Trybunale Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w gabinetach sędziów Thomasa Francisa O'Higginsa (1990–1991) i Johna L. Murraya (1991–1997). W latach 2006–2013 był delegowany na członka stałej delegacji Rady Adwokatów i Stowarzyszeń Prawniczych Europy (CCBE) do Trybunału Sprawiedliwości i Trybunału Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA). Ponadto od 2015 r. jest profesorem

prawa Unii na uniwersytecie w Cork (University College Cork, Irlandia). Jest także autorem licznych publikacji z zakresu irlandzkiego prawa administracyjnego i prawa Unii.

A.M. Collins został mianowany sędzią Sądu w dniu 16 września 2013 r., zaś w dniu 21 września 2016 r. powierzono mu funkcję prezesa izby, którą pełnił przez dwie kadencje.

Od dnia 7 października 2021 r. jest rzecznikiem generalnym w Trybunale Sprawiedliwości. Avocat général

Laila Medina

Rzecznik generalna

Laila Medina urodziła się w 1971 r. w Jelgawie (Łotwa). Studiowała w międzynarodowym instytucie prawa morskiego (IMO International Maritime Law Institute, Malta) i uzyskała tam w 1995 r. dyplom magistra międzynarodowego prawa morza. Rok później otrzymała na uniwersytecie łotewskim (Latvijas Universitāte) świadectwo uprawniające do wykonywania zawodu adwokata. W 2002 r. uzyskała dyplom magistra prawa Unii w wyższej szkole prawa w Rydze (Rīgas Juridiskā augstskola, Łotwa).

W 1995 r. podjęła pracę w łotewskim ministerstwie transportu jako kierownik wydziału prawnego i zastępczyni dyrektora departamentu morza. Pracowała na tym stanowisku do 2002 r., kiedy to otrzymała w tym ministerstwie funkcję doradczyni sekretarza stanu do spraw europejskich.

W latach 2004–2005 L. Medina urzędowała jako zastępczyni dyrektora biura spraw europejskich w kancelarii stanu Republiki Łotewskiej.

W 2005 r. została dyrektorką departamentu planowania polityki w łotewskim ministerstwie sprawiedliwości. Po 2006 r. pełniła w łotewskim ministerstwie sprawiedliwości funkcje zastępczyni sekretarza stanu do spraw polityki sektorowej oraz, w latach 2009–2021, zastępczyni sekretarza stanu do spraw polityki prawnej.

Część kariery zawodowej L. Medina poświęciła też nauczaniu. W latach 1998–2006 była wykładowczynią prawa europejskiego i prawa instytucjonalnego Unii Europejskiej w szkole administracji publicznej (Valsts administrācijas skola, Łotwa). W 2012 r. prowadziła szkolenia dla sędziów i notariuszy dotyczące rozporządzenia Rzym III. Od 2008 r. była członkinią rady wydziału prawa wyższej szkoły handlowej Turība (Biznesa augstskola Turība, Łotwa).

L. Medina została mianowana rzecznik generalną Trybunału Sprawiedliwości w dniu 7 października 2021 r.

Nicholas Emiliou

Rzecznik generalny

Nicholas Emiliou urodził się w Famagouste (Cypr). W 1986 r. uzyskał dyplom ukończenia studiów prawniczych na uniwersytecie narodowym im. Kapodistriasa w Atenach (Ethnikó ke Kapodistriakó Panepistímio Athinón, Grecja). Kontynuował studia w szkole ekonomii i nauk politycznych w Londynie (London School of Economics and Political Science, Zjednoczone Królestwo), gdzie w 1987 r. uzyskał tytuł magistra prawa europejskiego. W 1991 r. uzyskał dyplom doktora prawa na uniwersytecie w Londynie (University College London, Zjednoczone Królestwo).

Na tym ostatnim uniwersytecie rozpoczął też karierę akademicką jako pracownik naukowy, którym był w latach 1988–1991. Następnie poświęcił się nauczaniu prawa europejskiego: w latach 1991–1993 na uniwersytecie w Southampton (University of Southampton, Zjednoczone Królestwo),

a w latach 1993–1994 w Queen Mary and Westfield College, University of London (Zjednoczone Królestwo). W latach 1995–1997 kierował katedrą integracji europejskiej im. Jeana Monneta na uniwersytecie w Durham (University of Durham, Zjednoczone Królestwo). W latach 1994–1997 łączył tę działalność z funkcją honorowego starszego pracownika naukowego (Honouring Senior Research Fellow) na uniwersytecie w Londynie (University College London) oraz specjalnego doradcy ministra spraw zagranicznych Cypru.

W latach 1997–1998 był ministrem pełnomocnym w departamencie Unii Europejskiej ministerstwa spraw zagranicznych Cypru, a w latach 1998–1999 – zastępcą stałego przedstawiciela Republiki Cypru przy Unii Europejskiej.

W latach 1999–2002 N. Emiliou był ambasadorem nadzwyczajnym i pełnomocnym Republiki Cypru w Irlandii.

W latach 2002–2004 był stałym przedstawicielem Republiki Cypru przy Radzie Europy oraz przedstawicielem rządu Cypru w sprawach przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. W 2004 r. został mianowany stałym przedstawicielem Republiki Cypru przy Unii Europejskiej i urzędował na tym stanowisku do 2008 r.

W tym czasie N. Emiliou został powołany również na stałego doradcę ministra spraw zagranicznych Cypru; funkcję tę sprawował do 2012 r.

W latach 2012–2017 był stałym przedstawicielem Republiki Cypru przy ONZ w Nowym Jorku, a następnie ponownie desygnowano go na stanowisko stałego przedstawiciela Republiki Cypru przy Unii Europejskiej, na kadencję trwającą od roku 2017 do 2021. W latach 1995–2016 zasiadał ponadto w gronie arbitrów Stałego Trybunału Arbitrażowego w Hadze (Niderlandy).

N. Emiliou został mianowany rzecznikiem generalnym Trybunału Sprawiedliwości w dniu 7 października 2021 r.

Tamara Čapeta

Rzecznik generalna

Tamara Čapeta urodziła się w 1967 r. w Zagrzebiu (Chorwacja). Studiowała prawo na uniwersytecie w Zagrzebiu (Sveučilište u Zagrebu, Chorwacja), gdzie w 1991 r. uzyskała dyplom ukończenia studiów prawnych. Studiowała następnie w Kolegium Europejskim w Brugii (Belgia), gdzie w 1993 r. otrzymała tytuł Advanced Master of Arts in European Studies. Po powrocie na uniwersytet w Zagrzebiu rozpoczęła przewód doktorski i w 2001 r. otrzymała tytuł doktora prawa.

W 1992 r. T. Čapeta rozpoczęła działalność zawodową jako urzędniczka w chorwackim ministerstwie spraw zagranicznych, w departamencie integracji europejskiej i w departamencie agencji ONZ z siedzibą w Europie. W latach 1994–1997 prowadziła prace badawcze na temat integracji europejskiej w instytucie rozwoju i stosunków międzynarodowych (Institut za razvoj i međunarodne odnose, Chorwacja).

W 1997 r. rozpoczęła karierę akademicką jako asystent uniwersytecka w katedrze prawa handlowego i handlu międzynarodowego wydziału ekonomii uniwersytetu w Zagrzebiu. Od 2002 r. była profesorem wydziału prawa uniwersytetu w Zagrzebiu, gdzie była też jednym z założycieli katedry europejskiego prawa publicznego.

W latach 2013–2014 T. Čapeta kierowała wydziałem tłumaczeń języka chorwackiego w Dyrekcji Generalnej do spraw Wielojęzyczności Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, po czym powróciła do pracy dydaktycznej na uniwersytecie w Zagrzebiu. W latach 2015–2021 była kierownikiem katedry europejskiego prawa publicznego oraz dyrektorką programu studiów III stopnia prawa europejskiego. W 2018 r. była założycielką centrum doskonałości Jeana Monneta, w którym badania dotyczyły praworządności, i którego była koordynatorką w latach 2018–2021.

T. Čapeta jest autorką licznych publikacji z dziedziny prawa Unii. Założyła międzynarodowe czasopismo o prawie Unii, dotychczas jedyne takie w Chorwacji. W latach 2010–2015 była jego redaktorem naczelną. W okresie pracy dydaktycznej na uniwersytecie w Zagrzebiu była również w latach 2005–2010 profesorem zaproszoną prawa Unii w programie wymiany wydziału prawa uniwersytetu Indiany (Indiana University, USA), w 2016 – na uniwersytecie w Pittsburghu (University of Pittsburgh, USA) i na chińskim uniwersytecie nauk politycznych i prawa (Zhōngguó Zhèngfǎ Dàxué, Chiny). Kształciła sędziów i urzędników chorwackich w ramach programów kształcenia ustawicznego z prawa Unii, prowadzonych przez akademię sądownictwa (Pravosudna akademija, Chorwacja) i państwową szkołę administracji publicznej (Državna škola za javnu upravu, Chorwacja).

W 2020 r. T. Čapeta została powołana przez wspólny komitet Unii Europejskiej na członka organu arbitrażowego na podstawie umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa. Zaprzeszała wykonywania tej funkcji po otrzymaniu mianowania na rzecznik generalną w Trybunale Sprawiedliwości.

T. Čapeta została mianowana rzecznik generalną Trybunału Sprawiedliwości w dniu 7 października 2021 r.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793